

Kofod-Svendsen (KRF):

Efter det, jeg har hørt, må jeg konstatere, at der ikke er den store opbakning bag forslaget; dog vil jeg bede Fremskridtspartiets ordfører om at læse forslaget, for der er faktisk ikke lagt op til, at man bliver straffet økonomisk ved at blive gift. Den faktiske situation er, at man tjener en 25.000 kr. om året på fortsat at lade være med at gifte sig. Hvis papirløse samboende, som har boet sammen i 5 år, gifter sig, vil de tabe de 25.000 kr. Derfor er vores intention en ligestilling, hvad vi også argumenterede for i 1990, hvor der ikke var flertal for det; det er altså ikke et nyt standpunkt, Kristeligt Folkeparti har. Vi var glade for, at vi i 1990 fik sat en stopper for, at man tabte penge på at gifte sig, vel at mærke fra den dato, vi indførte som skærringsdag, eller at man tjente penge på at lade sig skille. Det gør man ikke mere. Vi mener, at det, vi indførte dengang, var et klart fremskridt. Fremskridtet var ikke totalt, og jeg må konstatere, at den helt rigtige løsning er der desværre heller ikke flertal for nu.

Jeg vil sige til skatteministeren, at de pågældende pensionister år efter år har haft en ekstra fortjeneste på 25.000 kr., og det er ikke nødvendigvis de socialt svageste stillede. Det kan være pensionister, som er overordentlig godt stillet økonomisk, og hvor to par er i helt den samme økonomiske situation. Den eneste forskel er, at det ene par har valgt at gifte sig, det andet ikke. De sidste har måske i løbet af 5 år haft en ekstra fordel på 125.000 kr., og den fordel kan de have i yderligere 10 år. Vi synes ikke, det er rimeligt, at der er nogle, der har den ekstra fordel. Den overgangsordning, som for nogle kan være både 20 og 30 år – som der dengang var flertal for, og som jeg stadig konstaterer, at der er flertal for – mener vi er alt, alt for lang. Derfor kan jeg kun beklage, at man ikke vil gennemføre den fulde ligestilling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skat-

te- og Afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 60:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af realrenteafgiften.

Af Ole Donner (FP) m.fl.
(Fremsat 4/2 92).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Skatteministeren (Fogh Rasmussen):**

Fremskridtspartiet foreslår, at realrenteafgiften nedtrappes i 1993 og 1994 og helt afskaffes med virkning fra og med den 1. januar 1995.

Beslutningsforslaget er ledsaget af nogle ret omfangsrige bemærkninger, hvori Fremskridtspartiet forsøger at forklare baggrunden for beslutningsforslaget. Men trods de meget omfangsrige bemærkninger undgår Fremskridtspartiet behændigt at forklare, hvordan afskaffelsen af realrenteafgiften skal finansieres.

Jeg minder om, at en afskaffelse af realrenteafgiften vil koste statskassen 17-18 mia. kr. om året. Det indbringer den i øjeblikket, og jeg vil da gerne spørge hr. Ole Donner, hvor Fremskridtspartiet vil finde disse 17-18 mia. kr.

Jeg vil med det samme slå fast, at regeringen ikke kan gå ind for en afskaffelse af realrenteafgiften. Det er regeringens opfattelse, at i det omfang der skaffes økonomisk råderum til at give skattelettelser, skal det først og fremmest ske ved at sænke den alt for høje marginalskat af personlig indkomst.

Det er regeringens opfattelse, at det helt centrale element til at sikre en tilstrækkelig privat opsparing – og det gælder ikke mindst den langsigtede pensionsopsparing – er en videreførelse af en økonomisk politik, der sikrer fortsat lav inflation. Der er ingenting, der i den grad fremmer lysten til privat opsparing som det at holde inflationen lav, så den ikke udhuler opsparingens fremtidige købekraft.